

[Tommy Dinesen]

Jeg vil gerne starte med at sige lidt om baggrunden for denne konflikt og SFs holdning til den. Vi mener, at når man har indgået nogle aftaler, er det en god idé at holde dem, især når det er aftaler på arbejdsmarkedet. Vi har en meget stor mistanke om, at baggrunden for venstre, indenrigsministeren og kredse, der bevæger sig rundt om dem, er at få indført patientafgifter. I Ugeskrift for Læger skriver PLOs forhandlingsudvalg, at en af de ting, som indenrigsministeren ikke ville være med til at stryge, var, at man ikke ville afstå fra at indføre patientafgifter i den tid, hvor overenskomsten løb. Det tyder på, at det er det, der er baggrunden for den konflikt, vi står i nu.

Samtidig skal man også være klar over, at den giver en meget stærkt forringet sundhed for befolkningen, og denne konflikt drejer sig især om patienternes tarv. Der er ingen tvivl om, at mange undgår at gå til læge i dag, og nogle af de læger, jeg har talt med, har bl.a. sagt, at de står over for nogle sygdomme, som nu er blevet akutte eller er blevet forværret, fordi de ikke er blevet helbredt i tide. Som eksempel kan jeg nævne, at én læge havde haft tre trommehindesygdomme, som der ellers går år og dag imellem at man møder, og man mente fra lægeside, at baggrunden herfor selvfølgelig var, at man nu havde indført patientbetaling.

Det, der også er mærkeligt i denne sag, er, at man har en konflikt, hvor patienterne eller vælgerne har betalt og stadig betaler deres skat; jeg ved ikke, om det er med glæde, men de betaler den. Derfor burde de have krav på at blive helbredt vederlagsfrit, hvis de går til deres egen læge. Det kan de altså ikke, og det kan man selvfølgelig være ligeglad med. Det har også været fremme i dagspressen, at apotekerne f.eks. mener, de har fået et forøget salg, fordi nogle tror, at det hjælper på deres sygdom, hvis de køber nogle piller uden recept. Det er ikke den måde, vi fra SFs side mener man skal helbrede mennesker på i dette land.

SF mener bl.a., at den opbygning, der i dag er inden for lægesystemet, er forkert. Når lægerne kalder sig liberale, er det, fordi de ikke vil have, der er nogen, der blander sig i, hvad de foretager sig, ikke andre end patienterne i hvert fald. Hvis man skal have at vide, hvor meget det koster at blive behandlet, viser det sig, at det er meget uigen-

nemstigt. Når en læge tager en blodprøve, koster det 29 kr., og der er ikke nogen, der undersøger, om det er berettiget eller ej. Det er altså lægen, der selv bestemmer sin indtægt.

Det er vi imod, men vi mener trods alt, at der skal være nogle forhandlingsparter, når der bliver aftalt nogle overenskomster, og vi mener stadig væk, at det er sygesikringens forhandlingsudvalg, SFU, der under en forhandling skal stå på skatteborgernes side over for lægerne. Men vi mener også, at man bør gennemføre nogle andre overenskomster – forstået således, at lægen får betaling for de patienter, han behandler og helbreder. Man kan også sige, at det, at en yngre læge køber en lægepraksis af en ældre læge, der måske går af, er patienterne komplet uvedkommende. Prisen for en lægepraksis i dag er noget med en halv til en hel, nogle gange halvanden million kroner, og de, der kommer til at betale, er skatteborgerne; det er i hvert fald ikke staten eller andre. Det er noget, der bliver lagt på betalingen for at være hos lægen.

En anden ting, man kunne pege på, var, at der blev oprettet lægehuse betalt af kommuner eller amtskommuner eller staten, og at man her fik lavet et system med nogle bedre vagtskifteordninger. Der var ganske givet penge at hente for samfundet, hvis man lavede den slags lægehuse.

Vi går stadig væk ud fra, at et flertal her i folketinget mener, at der fortsat skal være vederlagsfri behandling, og det er grunden til, at jeg på vegne af SF og fru Anne Grete Holmsgård fra VS fremsætter følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget understreger, at regeringen skal sørge for, at lægehjælp fortsat er vederlagsfri for gruppe 1-sikrede og personer, der ikke har foretaget anmeldelse om valg af sikringsform, og pålægger regeringen at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg til vurdering af fordele og ulemper ved det nuværende praksislægesystem samt fordele og ulemper ved ansættelse af de praktiserende læger i kommunal regie, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«